

Nu te împotrivi educației din partea lui Dumnezeu

din "Tu poți avea o viață fericită"

Elmo Clair Hadley

© SoundWords, Online începând de la: 22.12.2021, Actualizat: 22.12.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Proverbele 3.12; 1. Corinteni 11.31,32; Evrei 12.6,7,11

Proverbele 3.12: Domnul îl muștră pe acela pe care îl iubește, ca un tată pe fiul în care își găsește plăcerea.

1. Corinteni 11.31,32: Pentru că dacă ne-am judeca noi înșine, n-am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea.

Evrei 12.6,11: pentru că Domnul îl disciplinează pe acela pe care-l iubește și biciuiește pe orice fiu pe care-l primește. ... Dar orice disciplinare, pentru acum, nu pare a fi de bucurie, ci de întristare; dar după aceea le dă celor deprinși prin ea rodul dător de pace al dreptății.

Disciplinarea făcută de Dumnezeu

Este o prostie să credem că avem bucurie și pace, în timp ce arătăm lipsă de respect față de autoritatea lui Dumnezeu de a ne pedepsi: „Domnul îl muștră pe acela pe care îl iubește, ca un tată pe fiul în care își găsește plăcerea.” (Proverbele 3.12).

Ca și copii, niciodată nu ar trebui să desconsiderăm autoritatea Sa. El Își educă copiii: „Pentru că dacă ne-am judeca noi înșine, n-am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați împreună cu lumea” (1. Corinteni 11.31,32).

Cât de prost să ignori voința Lui și să te aștepti să ai pace! Știm că nu putem încălca legile naturii Sale și credem că putem scăpa cu bine. Dacă atingem un cablu sub tensiune, vom primi un șoc. Dacă luăm otravă, vom suferi consecințele. Așa cum există legi naturale care operează în creația Sa fizică, există legi morale care operează în creația Sa morală. Nu putem ignora nici pe una și nici pe cealaltă și să ne așteptăm la pace și prosperitate. Este o prostie să încerci să faci așa ceva.

Într-adevăr, multe dintre legile morale ale lui Dumnezeu au atât un efect moral, cât și unul fizic. De exemplu, supărarea nu produce doar tristețe, ci afectează și funcționarea organelor noastre vitale. Durerea, îngrijorarea și tensiunea care urmează unei izbucniri de furie ne fac să ne simțim nefericiți și deprimați. O oră de îngrijorare poate duce la o epuizare fizică mai mare decât o zi întreagă de muncă. Câți oameni sunt nervoși, iritabili și obosiți tot timpul, pur și simplu pentru că, guvernând existența lor morală, încălcă legile lui Dumnezeu!

Dar făcând excepție de aceste legi, care au un efect unitar atât asupra trupului, cât și asupra sufletului, există și o acțiune directă a lui Dumnezeu care are ca rezultat educarea, corectarea, pedepsirea și formarea atât pentru sfințenia practică a copiilor Săi, cât și pentru pacea și bucuria lor: „Pentru că Domnul îl disciplinează pe acela pe care-l iubește și biciuiește pe orice fiu pe care-l primește. ... Dar orice disciplinare, pentru acum, nu pare a fi de bucurie, ci de întristare; dar după aceea le dă celor deprinși prin ea rodul dător de pace al dreptății” (Evrei 12.6,11).

Ar trebui să fim conștienți de faptul că mâna lui Dumnezeu se află în spatele a tot ceea ce ne afectează trupul, sufletul și împrejurările. Este uimitor cât de mulți dintre copiii lui Dumnezeu trec prin viață fără să fie conștienți de acest fapt important. Nu e de mirare că mergem în derivă și facem atât de puține progrese spirituale și că avem atât de puțină pace adevărată. Dacă am fi mai interesați să învățăm lecțiile și să culegem roadele pedepsei, câtă suferință am putea evita și cât de mai fericite ne-ar fi viețile.

Dumnezeu nu vrea niciodată să le facă rău copiilor Săi. El vrea să ne scape de acele trăsături de caracter care ne fac rău și să ne dezvolte acele obiceiuri care produc pace și bucurie. De exemplu, dacă avem tendința de a fi orgolioși, Dumnezeu poate, pentru a ne ajuta să avansăm, să permită cuiva să facă o remarcă depreciativă la adresa noastră. Dar dacă nu recunoaștem că aceasta este pedeapsa lui Dumnezeu pentru îndreptarea noastră, este posibil să ne supărăm și să spunem sau să facem ceva ce vom regreta mai târziu. Dar dacă vom vedea cum Dumnezeu ne eliberează de mândria noastră și ne dă ocazia să arătăm o atitudine asemănătoare cu cea a lui Hristos, de blândețe, răbdare și milă, pedeapsa Lui ne va bucura și ne va face pașnici.

Dumnezeu ne învață întotdeauna să respingem mândria, ura, mânia, iritabilitatea, resentimentele, gelozia, invidia, îngrijorarea și anxietatea, deoarece astfel de sentimente ne fac să ne simțim rău și nefericiți. El Se folosește de împrejurări pentru a ne da ocazia de a dezvolta atitudini asemănătoare cu cele ale lui Hristos: blândețe, smerenie, amabilitate, bunătate, răbdare și stăpânire de sine, pentru că acestea produc bucurie și pace.

Pedeapsa lui Dumnezeu ne oferă o ocazie de a ne lepăda propria noastră natură și de a dezvolta această nouă natură, pe care o avem ca și copii ai Lui. Dacă ne supunem pedepsei Sale și cooperăm cu El, rezultatul va fi pacea și bucuria interioară. Dacă ignorăm pedeapsa Sa și ne răzvrătim împotriva ei, Tatăl nostru ne poate educa prin boală, accident, pierdere sau altă măsură providențială. El ne iubește prea mult pentru a ne permite să persistăm în voința proprie care ne răpește pacea, bucuria și părtășia cu El. Dumnezeu nu poate să-i facă fericiți pe copiii Săi dacă ei ignoră „voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită” (Romani 12.2).

Exemple de disciplinare

Biblia este plină de exemple de pedeapsă din partea lui Dumnezeu. În cazul lui Iona, Dumnezeu a folosit o furtună violentă, un vânt din răsărit, un soare usturător, un pește mare și un vierme pentru a-l pedepsi și educa pe profetul Său rebel (Iona 1.4,17; 4.7,8). Dumnezeu ține toate lucrurile în mâinile Sale și poate folosi un lucru atât de neînsemnat, precum este un vierme, pentru a disciplina, dacă El așa dorește.

El a folosit lepra atunci când i-a disciplinat pe Ghehazi, pe Maria și pe regele Ozia (2. Împărați 5.20-27; Numeri 12; 2. Cronici 26.16-19). Sabia, răzvrătirea și adulterul au fost folosite la David (2. Samuel 11-12). Furtuni, secetă, boli, lăcustele, războaie etc. au fost folosite în mod repetat de Dumnezeu pentru a pedepsi poporul Său pentru păcatul și răzvrătirea lor. În 1. Corinteni 11.30, Pavel explică faptul că mulți erau slabi și bolnavi din cauza comportamentului lor păcătos, iar unii chiar au murit sub mâna pedepsitoare a Domnului.

Un exemplu pentru noi astăzi este cel al unei tinere femei care moare de cancer. În copilărie, mama ei credincioasă a învățat-o să-L cunoască pe Domnul, dar după moartea mamei sale, ea a deviat adânc în lume. Lupta ei cu cancerul a adus-o în punctul în care a putut spune: „Suferința mea se va sfârși în curând în moarte, dar Domnul mi-a vorbit prin asta. Știu de ce a trebuit să sufăr, iar asta m-a condus la bucurie.” După câteva săptămâni de suferință liniștită, Domnul a luat-o acasă. Numai Domnul știe de câtă suferință ar fi fost eventual scutită, dacă ea s-ar fi predat mai devreme Lui.

În timp ce Dumnezeu folosește boala, accidentele și alte situații stresante pentru a-i educa pe copiii Săi, nu trebuie să tragem niciodată concluzia că Dumnezeu ne pedepsește doar din cauza păcatului. (Aceasta a fost greșeala pe care prietenii lui Iov au făcut-o în legătură cu suferința lui.) Domnul folosește adesea suferința și încercările pentru a ne apropia de El. El poate încerca să ne întărească credința, punându-ne în situații în care trebuie să ne bazăm complet pe El.

Când alții suferă, nu este niciodată înțelept să credem că Dumnezeu îi pedepsește pentru că au greșit. Nu este treaba noastră să judecăm; aceasta este treaba lui Dumnezeu. Cu toate acestea, atunci când suntem pedepsiți personal, ar trebui să-L întrebăm pe Dumnezeu dacă a vrut să fie o corecție, un exercițiu pentru folosul nostru sau o dezvoltare a caracterului. Dacă nu îl contactăm în legătură cu scopul Său și nu cooperăm cu El, nu vom atinge bucuria și pacea pe care El le-a intenționat pentru noi. Nu uita, acțiunile lui Dumnezeu sunt reale și vom suferi mari pierderi dacă le trecem cu vederea cu ușurință. Pe de altă parte, ele vor contribui enorm la pacea și bucuria noastră dacă le luăm în serios. Putem deveni o mărturie mai luminoasă acceptând cu bucurie încercările noastre.

Scopul Său

Indiferent de împrejurările în care ne aflăm, nu avem niciun motiv să devenim nemulțumiți sau descurajați, pentru că Dumnezeu le rânduieste spre binele nostru (Romani 8.28). Acesta este adevărul binecuvântat, pe care Dumnezeu vrea să-l înțeleagă copiii Săi. Cu o voință supusă și o inimă încrezătoare, copilul lui Dumnezeu ar trebui să fie capabil să accepte orice de la Tatăl său, fără să se supere sau să se agite. În schimb, ar trebui să căutăm foloasele din aceasta.

Să facem o listă în mintea noastră cu toate lucrurile care ne supără. Ne rănesc alții sentimentele? Ne deranjează mediul înconjurător? Ni se pare că ne luptăm cu dificultăți copleșitoare? Suntem nervoși, tensionați și nefericiți? Dumnezeu, care a permis aceste împrejurări, nu are El și puterea de a le schimba? Atunci de ce nu o face El? Pentru că știm că El nu ne trimite încercări doar pentru a ne vedea suferind, putem fi siguri că are pentru noi o lecție de învățat.

Cum a procedat Hristos în împrejurările vieții Sale? A fost El mâniat de ele? Nu, El le-a acceptat de la Tatăl Său cu o inimă supusă, ca pe o oportunitate de a-Și arăta propria natură sfântă. Acum, El trăiește în noi prin Duhul Sfânt ca sursă de putere și tărie pentru viața noastră de zi cu zi. Trebuie să îl lăsăm pe El să preia controlul și să trăiască viața Lui prin noi, astfel încât să putem găsi pacea și bucuria Lui. La fel ca Pavel, vrem să putem spune: „Pentru mine, a trăi este Hristos, iar a muri este un câștig” (Filipeni 1.21).

Nimic nu va oferi atâta pace și bucurie ca o viață trăită în acord conștient cu planul Tatălui nostru ceresc pentru noi. Să ne supunem viața lui Dumnezeu și să vedem împrejurările noastre ca fiind rânduite pentru binele nostru cel mai mare. Să le privim ca pe niște împrejurări date de Dumnezeu pentru a trăi în armonie cu scopul Său pentru viața noastră. Când vom face acest lucru, vom experimenta puterea și pacea Lui care ne susține. S-ar putea ca împrejurările noastre să nu se schimbe niciodată, dar viețile noastre vor căpăta un nou sens, care va duce la pace, bucurie și o viață care merită trăită.

Tradus de la: [Wehre dich nicht gegen Gottes Erziehung](#)

Titlul original: „His Power“, „His Will“, „Searching Self”

Tradus din: *You Can Have a Happy Life*

Sursa: www.stempublishing.com

Traducere: Ion Simionescu